

مبارزه

بَرَزَ در لغت به معنی ظاهر شدن پس از **کتمان**، برتری در فضیلت، و **شجاعت** در **جنگ** تن به تن آمده است.
[۱] المنجد، ماده بَرَزَ، ص ۳۴.

فهرست مندرجات

- ۱ - معنای اصطلاحی مبارزه
- ۲ - توصیه حضرت علی به فرزندش
- ۳ - پانویس
- ۴ - منبع

معنای اصطلاحی مبارزه

در اصطلاح عبارت است از: مبارزطلبین در **میدان نبرد** برای جنگ تن به تن و یا اعلان **جنگ**.

توصیه حضرت علی به فرزندش

حضرت علی (علیه السلام) به **فرزندش امام حسین** (علیه السلام) فرمود:
«لَا تَدْعُونَ إِلَى مُبَارَزَةٍ وَ أَنْ دُعِيتَ إِلَيْهَا فَاجِبٌ، فَلَنْ الدَّاعِيَ بَاغٍ، وَ الْبَاغِيَ مَصْرُوعٌ»
[۱] نهج البلاغه، خطبه ۲۰۶.
«ای فرزندانم! در جنگ ابتدا **مبارز** مطلب، ولی اگر تو را برای مبارزه خواندند، اجابت کن، زیرا مبارزه طلب (**جنگ طلب**) **ستمکار** است، و ستمکار شکست خورده است»

پانویس

۱. ↑ المنجد، ماده بَرَزَ، ص ۳۴.
۲. ↑ نهج البلاغه، خطبه ۲۰۶.

منبع

جمعی از نویسندگان، پژوهشکده تحقیقات اسلامی، اصطلاحات نظامی در فقه اسلامی، ص ۱۰۸.